

Επιστολή στην Ελληνίδα μάνα (Δημήτρης Νατσιός, Δάσκαλος)

Date : Μαΐου 14, 2009

«δεν θέλουμε Παιδεία για τον έρωτα / αλλά έρωτα για την Παιδεία»

Μπορεί να πιάσουμε τις μύτες μας, για να μην εισπνέουμε τις αναθυμιάσεις, που αναδίδει -αδιαλείπτως- το πολιτικό μας σύστημα, όμως τα ρυπαρότερα έπονται. Έχω σημειώσει σε πολλά άρθρα μου ένα πράγμα που ίσως παρεξηγείται. Το σχολείο δεν πρέπει επ' ουδενί να καταστήσει άθυρμα στα χέρια μαθητευόμενων μάγων, το σχολείο δεν είναι πεδίο επιπόλαιων καινοτομιών, το σχολείο οφείλει να είναι συντηρητικό, με την απλή και πρωταρχική σημασία της λέξης, να συντηρεί, δηλαδή, τον πολιτισμό που οι πρεσβύτεροι έχουν παραλάβει και να τον παραδίδει στους νεότερους. Οποιαδήποτε αλλαγή συμβαίνει στο σχολείο, πρέπει να εδράζεται στην πείρα του παρελθόντος, να μην περιφρονεί ό,τι δεν έχει πρόσφατη ημερομηνία.

Ακόμη πιο καταστρεπτικό είναι να «χάσκει» η παιδεία μας, προς τα «εξελιγμένα» και νυν ληγμένα, ευρωπαϊκά τάχα και πρότυπα. Ακόμη χειρότερα, δεν πρέπει να αφήσουμε τα παντοειδή νεοταξικά μαλάκια, να αποφασίζουν, τι θα διδάσκεται στο σχολείο. Τόσα χρόνια βιώνουμε στην παιδεία τη λογική της «ήσσανος προσπάθειας», του παιδοκαλοπιάσματος, της απειθαρχίας, της ατιμωρησίας, της μετριοκρατίας και δρέπουμε τώρα τους καρπούς αυτής της τακτικής. Είναι καιρός για νοικοκύρεμα του σχολείου, για αναδίπλωση, να σταματήσει λίγο το λαχάνιασμα, να ξεκουραστούμε από τον αλλεπάλληλο βομβαρδισμό «καινοτομιών». («Ουδέν καινόν, όλα κενά», όπως έλεγε ο Μ. Χάκκας). Ας μείνουμε και σε κάποια πράγματα πίσω από την Ευρώπη, τίποτε δεν χάνουμε, «δεν θέλω εγώ, καινούρια, ξένα δώρα / παλιά δικά μου πλούτη σου ζητώ», κατά τον ραψωδό.

Κλείνω εδώ τις προλογικές σκέψεις. **Τα όσα ακολουθούν τα απευθύνω κυρίως στην μάνα, την Ελληνίδα, τη Ρωμιά.** Είναι δεδομένη η αγάπη για το παιδί της, μονάχη έγνοια της να ανατραφεί και να διαπαιδαγωγηθεί ένα σωστό παιδί. Στέλνει το πρωί στο σχολείο το παιδί της με εμπιστοσύνη. Δεν ανησυχεί, μαθαίνει το βλαστάρι της χρήσιμα πράγματα, οι δάσκαλοι προσέχουν και το προσέχουν - και έτσι είναι.

Αν όμως, από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, επιστρέψει το παιδί στο σπίτι το μεσημέρι

και καταπώς συνηθίζει, διηγηθεί τα διδασκόμενα και πει ότι σήμερα έμαθα ότι: «Οι όρχεις είναι δύο μικρά μπαλάκια που βρίσκονται μέσα στο σακουλάκι που κρέμεται κάτω από το πέος», πώς θα αντιδράσει;

Αν πει το οχτάχρονο, εννιάχρονο παιδί ότι «όταν η μαμά και ο μπαμπάς ζευγαρώνουν, τότε το σπερματοζώαριο από τους όρχεις του μπαμπά συναντάει το ωάριο από τις ωοθήκες της μαμάς», πόσα χρώματα θα αλλάξει;

Εικάζω, αν δεν πάσχει από άκρατη και άκριτη προοδευτικότητα, θα «καπνίσουν τα μάτια της» από θυμό. Τα παραπάνω όμως, εντός εισαγωγικών αποσπάσματα, περιέχονται στα βιβλία σεξουαλικής αγωγής, που εισάγονται από το νέο σχολικό έτος στο δημοτικό σχολείο. (Προσοχή στα ρήμα «ζευγαρώνουν». Η λέξη χρησιμοποιείται για τετράποδα. Η ιερή λειτουργία του έρωτα, της αγάπης μεταξύ δύο ανθρώπων και ο ευλογημένος καρπός αυτής της αγάπης, η γέννηση ενός παιδιού, υποβιβάζεται στο επίπεδο του «ζωικού» ζευγαρώματος. Εξ ιδίων, μάλλον, κρίνουν τα αλλότρια.)

Έχω ξαναγράψει για το θέμα –[«τα τσίσα του Ασκητή στο δημοτικό σχολείο»](#)– όμως το προηγούμενο Σάββατο «καμάρωνε» στην πρώτη σελίδα της εφ. «Ελεύθερος Τύπος», η τελεσιδικώς πια εγκεκριμένη εισαγωγή της σεξουαλικής αγωγής στο Δημοτικό.

Μάλιστα το υπουργείο προέβη και σε ονοματοδοσία του εγχειρήματος: «σχέδιο Πελαργός». Τον όλον παραπέμπει σε πολεμική περίοδο, όταν μια επιθετική ενέργεια, λάμβανε ένα κωδικό όνομα. «Επιχείρηση Μπαρμπαρόσα». «Σχέδιο Μαρίτα» (το σχέδιο επίθεσης του Χίτλερ στην Ελλάδα). Το αφιέρωμα της εφημερίδας στο θέμα, ξεκινά με το εξής «αφοπλιστικό» επιχείρημα: «Τα γυαλιά βάζουν οι Βρετανοί στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, συμπεριλαμβάνοντας ως υποχρεωτικό το μάθημα της σεξουαλικής αγωγής στο νηπιαγωγείο». Μάλιστα. Και λίγο παρακάτω η χαριστική βολή: «Η επιστημονική κοινότητα της χώρας μας εγκρίνει την κίνηση των Βρετανών». Το διαβάζω κι ένας κόμπος συγκίνησης πνίγει την σκέψη μου. Οι Βρετανοί, που οσονούπω θα θεσπίσουν και σύμφωνο ελευθέρως συμβίωσης μεταξύ ανθρώπου και ζώου, που η, αψόγως σεξουαλικά, διαπαιδαγωγημένη νεολαία τους, καταφθάνει το καλοκαίρι στην Ελλάδα, λιμασμένη για όργια, οι Βρετανοί που η

«χρυσή νεολαία» τους καταντά περίγελως της Οικουμένης για τον ηθικό της εκτραχηλισμό και την ανατριχιαστική της διαφθορά, μας βάζουν τα γυαλιά. Και από κοντά η ημεδαπή, μιξοπαρθένος «επιστημονική κοινότητα», εγκρίνει και εκκρίνει την ανοησία. (Είχα δημοσιεύσει στο προηγούμενο άρθρο τα λόγια μιας απεγνωσμένης Βρετανίδας μητέρας. Είχε τρία κορίτσια 16, 14 και 12 ετών, όλα με «εξώγαμο» παιδί. «Καταστράφηκε η ζωή μου και η ζωή των παιδιών μου», έλεγε με σπαραγμό, «εξαιτίας της σεξουαλικής αγωγής και του τρόπου που διδάσκεται στο δημοτικό σχολείο». Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και στις «ελευθεριάζουσες» σκανδιναβικές χώρες).

Σύμφωνα, τώρα, με το άρθρο, το σχέδιο «Πελαργός», παρέμενε κλειδωμένο στα συρτάρια του υπουργείου Παιδείας, καθώς οι αρμόδιοι φοβούνταν μην επαναληφθεί ο σάλος με το βιβλίο ιστορίας της αλήστου μνήμης «Ρεπουσιάδας». Ο λαός μας λέει «καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται». Για να φοβούνται σάλο σημαίνει ότι το «πελαργός» είναι σαλό (=ανισόρροπο). Εμπεριέχεται στο σεξοαφιέρωμα και μια δήλωση του διευθυντή σπουδών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του υπουργείου: «Το ζήτημα διχάζει την ελληνική κοινωνία, η οποία αποτελείται από υπέρμαχους του ελεύθερου παιδαγωγικού κλίματος, αλλά και συντηρητικούς πυρήνες, που θα αντιδρούσαν σε μια τέτοια εξέλιξη».

Το «ελεύθερο παιδαγωγικό κλίμα», μας οδήγησε στις κουκουλοφόρες ορδές που ρήμαξαν το κέντρο της Αθήνας. Οι «συντηρητικοί πυρήνες», (με τέτοια ανάπηρα ελληνικά γίνεσαι ανώτερο στέλεχος υπουργείου), είναι η πλειονότητα του λαού μας, που έστειλε το εθνομηδενιστικό βιβλίο ιστορίας στο νεκροταφείο. Από κοντά και κάποιος ανδρολόγος, υπερθεματίζει, προτείνοντας, πάσχω εξ ανιάτου βρετανολαγνείας, να ξεκινήσει η σεξοαγωγή από τα πέντε. (Γιατί όχι από τα δύο; Να κόψουμε δρόμο και να βάλουμε εμείς τα γυαλιά στους Βρετανούς. Τα νήπια μετά τα «μαμά» και «μπαμπά», να μάθουν να ψελλίζουν αυτές τις αθώες ορολογίες του «Πελαργού», «πέος», «όρχεις». Έτσι, εξ απαλών ονύχων, θα εμπεδώσουν το... «ασκητικόν» πνεύμα).

Καταγράφεται βεβαίως και μια δήλωση του ιθύνοντος κυρ-Ασκητή, ο οποίος γράφει ότι είναι λάθος «να μαθαίνουμε το υγιές μέσα από το άρρωστο και κάτω από το

πρίσμα του φόβου». Το άρθρο με βρίσκει σύμφωνο μόνο στο ότι αντιμετωπίζει την τηλεόραση, το διαδίκτυο με αρνητικό τρόπο. Είναι διαφθορεία, ιδίως η τρισάθλια τηλεόραση. Από κει και πέρα όμως πολλές, υγιείς και όχι άρρωστες ελληνικές οικογένειες - ο φυσικός και ο ασφαλέστερος χώρος της σεξουαλικής αγωγής - με προσοχή, σύνεση και διακριτικότητα, μαθαίνουν στα παιδιά τους αυτά που πρέπει, όταν πρέπει και όπως πρέπει. Τώρα, αν θέλει η ελληνική οικογένεια, η Ελληνίδα μάνα, να καταντήσουν τα παιδιά της σαν τα κακόμοιρα της Βρετανίας, ας ετοιμαστεί. Από τον Σεπτέμβριο ο «Πελαργός» δεν θα φέρνει παιδάκια -τι όμορφη η παιδική αθωότητα - αλλά γεννητικά όργανα.

(Εφημερίδα "Γνώμη", Κιλκίς)